

rier. Det ærede Medlem Hr. Trier, som nu talte, var inde paa at fortælle en Del om, at der ikke var ført noget som helst Bevis for Nødvendigheden af at begynde paa dette Tidspunkt. Jeg ved ikke, hvilket Bevis det ærede Medlem ønsker ført. Det ærede Medlem omtalte en Henvendelse, der er sket fra Bageri- og Konditoriarbejderforbundet, hvori der staar forskelligt, som det ærede Medlem altsaa tager helt for gode Varer; han mener, at derigennem er det bevist, at det, som siges deri, er det rigtige, medens der ikke er kommet noget fra Mestrenes Side. Jeg har Gang paa Gang i Udvalget hævdedet, at denne Bestemmelse var nødvendig, vi maa have Retten til at begynde Kl. 4; det maa ogsaa erindres, at Forholdene ligger saa forskelligt i de forskellige Bagerier Landet over, at det er ganske umuligt at fastsætte en bestemt Regel, som skulde gælde for alt og alle. Jeg kan for saa vidt ikke ønske mig noget som helst bedre til Klarlæggelse af mit Standpunkt end de Udtalelser, vi har faaet fra Svendene, hvori det hedder, at Regeringsforslagets Motivering for, at Lærlingene skal være der fra Kl. 4 til Kl. 6, er ganske ubegrundet, thi den Tid medgaaer i Bagerier til Opfyring under Kedler, Forberedelse til Dejglægning og Bagning samt Lægning af Franskbrødsdejen for den første Bagning. Det er noget, som kan skrives, men hvor er Beviset? Der staar her, at det er til den første Bagning, der paa dette Tidspunkt lægges Franskbrødsdej, og derefter bliver det gjort flere Gange senere paa Dagen. Hvor er Beviset for det? Selvfølgelig er der Bagerier, hvor Dejglægningen foregaaer mange Gange i Løbet af Dagen, men det er paa langt nær alle, endda kun et rent Mindretal, hvor det er Tilfældet. — Yderligere staar der: Vi maa derfor fraraade, at Bagerlærlinge skal kunne kaldes op Kl. 3—4 om Morgenen for at arbejde *en hel Dag igennem*. Ja, der er 8 Timers Arbejdsdag og ½ Time til Oprydning. Om det skal kaldes en hel Dag i den Forstand, hvori det i Skrivelsen tages, vil jeg ganske overlade til det ærede Medlem Hr. Trier at afgøre. — Endvidere siges det, at naar andre Lærlinge ikke skal begynde før Kl. 6, hvorfor saa Bagerlærlinge? Jo, fordi Bagerfagets Arbejdstid begynder før. I de andre Fag begynder de ikke før Kl. 6, men Bagerne begynder før Kl. 6, derfor er det rigtigt, at Bagerlærlingene kan komme til at begynde samtidig med de andre, det synes jeg er ganske lige til. — Saa staar der yderligere i Svendenes Skrivelse: „En Lærling, der ikke overanstreges“, o. s. v. Nej, som Arbejdet ligger nu, bliver de saa sandt ikke overanstrengt! I gamle

Dage kunde der være Tale om Overanstregelse, ikke alene for Lærlinge, men ogsaa for Svende, men som Forholdet nu ligger i Faget, er det at være Bagerlærling nærmest, hvad vi i faglig Tale kalder „Chokoladearbejde“. — Der staar endvidere i Skrivelsen, at de skal ikke begynde saa tidligt, thi saa vil de kunne faa større Udbytte af Undervisningen i Aftenskoler, bl. a. Teknologisk Instituts Bagerkursus — som en Bagerlærling overhovedet ikke har Adgang til! det er et Kursus for Svende og Mestre, ikke for Lærlinge.

Jeg skal ganske kort anbefale de Ændringsforslag, der er stillet af Udvalget og af Flertallet. — Til det ærede Medlem Hr. Trier skal jeg endnu gøre en Bemærkning. Det ærede Medlem har gentagne Gange sagt, at Mestrene har Bevisbyrden her. Det ærede Medlem skal ogsaa have sagt — jeg hørte det ikke selv, men det er blevet refereret mig —, at kun de daarligste Arbejdsgivere holder paa, at Lærlingene skal begynde Kl. 4. Hvis det ærede Medlem har sagt saaledes, saa er Bevisbyrden derfor hans; men jeg gentager: Hvis det ærede Medlem har sagt det, for jeg har ikke selv hørt det.

Dahlgaard: Udvalgsforhandlingerne angaaende dette Lovforslag har væsentlig drejet sig om to Spørgsmaal. Det første Spørgsmaal har været, om man skulde skride til en Kodificering af de forskellige Bestemmelser om Børns og unge Menneskers Arbejde, som findes i dansk Lovgivning. Med Hensyn til dette Spørgsmaal er Forholdet det, som det allerede er nævnt, at hele Udvalget i og for sig har erklæret sig enigt i Ønskeligheden af, at en saadan Kodificering fandt Sted, og jeg maa for mit Vedkommende sige, at vi ikke kan opfatte det paa anden Maade end som en Opfordring til den højtærede Minister om at tage Initiativet til en saadan Kodificering. Jeg maa ogsaa sige, at jeg finder, det vilde være heldigst, om Initiativet til en saadan Kodificering blev taget fra Regeringens Side, og jeg synes, at under Hensyn til, at Udvalget er blevet enigt om Ønskeligheden af en Kodificering, havde det i og for sig været rimeligst, om Socialdemokratiet havde trukket sit principale Ændringsforslag tilbage. Vi for vort Vedkommende agter at afholde os fra at stemme angaaende dette principale Forslag fra Socialdemokratiets Side, ogsaa fordi dette Forslag ikke paa nogen Maade har været Genstand for en Realitetsbehandling i Udvalget.

Det andet Spørgsmaal, som Forhand-